

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 44)
z dnia 15 listopada 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 44)

15 listopada 2016 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

- rozpatrzenie projektów dezyderatów w sprawie:
  - indywidualnego czasu pracy kierowców,
  - możliwości zrównania renty socjalnej i świadczenia pielęgnacyjnego,
  - zmian w ustawie o języku migowym i innych środkach komunikowania się,
  - możliwości podniesienia wysokości wcześniejszych emerytur z tytułu sprawowania opieki nad osobą – dzieckiem niepełnosprawnym w stopniu znacznym,
- sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięł **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji do Spraw Petycji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Emilia Bieniek, Kamil Micał** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Szanowni państwo, witam, otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. W projekcie porządku dzisiejszego posiedzenia mamy przyjęcie tekstów dezyderatów, których wystosowanie zdecydowaliśmy rozpatrując petycje. I tak, będą to dezyderaty w sprawach: indywidualnego czasu pracy kierowców; po drugie, możliwości zrównania renty socjalnej i świadczenia pielęgnacyjnego; po trzecie, zmian w ustawie o języku migowym i innych środkach komunikowania się i po czwarte, możliwości podniesienia wysokości wcześniejszych emerytur z tytułu sprawowania opieki nad osobą – dzieckiem niepełnosprawnym w stopniu znacznym.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty. Dodatkowo potwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane do skutecznego prowadzenia posiedzenia. Szanowni państwo, przystępujemy zatem do realizacji przyjętego porządku.

W punkcie pierwszym, treść dezyderatu Komisji do Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie indywidualnego czasu pracy kierowców. Czy wszyscy państwo otrzymali projekt dezyderatu? Rozumiem, że wszyscy otrzymali.

Pan poseł Mirosław Maliszewski był referentem tej petycji. Bardzo proszę o pana stanowisko w sprawie projektu dezyderatu.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL):

Dezyderat konsumuje te uwagi, które mieliśmy w momencie, kiedy przedstawiałem petycję. Pierwotnie plan był taki, aby dezyderat skierować do Prezesa Rady Ministrów, ale uznaliśmy, że to jest za wysoko. W mojej ocenie, ten dezyderat spełnia oczekiwania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Szanowni państwo, to ja tylko jeszcze dla porządku przeczytam treść dezyderatu. „Dezyderat nr (...) Komisji do Spraw Petycji do Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie indywidualnego czasu pracy kierowców.

Komisja do Spraw Petycji na posiedzeniu w dniu 19 października 2016 r. rozpatrzyła petycję w sprawie zmiany ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców poprzez skreślenie w art. 8 ust. 2, 3 i 4, dotyczących indywidualnego rozkładu czasu pracy kierowców.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców stanowi w art. 8 ust. 1, że dla celów rozliczania czasu pracy i ustalania uprawnienia do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, przez dobę należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której kierowca rozpoczyna pracę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy. Indywidualny rozkład czasu pracy pracownika ustalany przez pracodawcę może przewidywać różne godziny rozpoczęcia i kończenia pracy, a w takim przypadku ponowne wykonywanie pracy przez pracownika w tej samej dobie nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

Autor petycji proponuje usunięcie regulacji o indywidualnym rozkładzie czasu pracy kierowców, bowiem są one nadużywane przez pracodawców. Zaburzają – jego zdaniem – funkcjonowanie pracownika w rodzinie. Obowiązujące przepisy wykraczają poza zasięg art. 142 Kodeksu pracy, który reguluje te zagadnienia w sposób identyczny dla wszystkich pracowników.

Komisja zwraca uwagę, że doba pracownicza obejmuje kolejne 24 godziny, które nie muszą być tożsame z dobą astronomiczną. Jest zatem ruchoma. Nie sprzyja to z pewnością prawidłowemu funkcjonowaniu człowieka, a tym bardziej życiu rodzinnemu. Kierowcy – poprzez wprowadzenie obowiązujących przepisów w zakresie indywidualnego czasu pracy – zostali potraktowani gorzej niż inni pracownicy, a funkcjonujące przepisy w praktyce pozbawiają ich również możliwości otrzymania wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Komisja zwraca się o wnikliwą analizę opisanego problemu oraz odpowiedź na następujące pytania: po pierwsze, czy zdaniem rządu należy zrezygnować z funkcjonowania w ustawie o czasie pracy kierowców zapisów o indywidualnym czasie pracy kierowców; po drugie, czy rząd pracuje nad nowymi rozwiązaniami w tym zakresie i kiedy można się spodziewać konkretnych zmian w przepisach; po trzecie, jakie konsekwencje dla branży przewozowej miałyby postulowana przez autora petycji zmiana; po czwarte, czy planowane są w najbliższym czasie inne zmiany w przedmiotowej ustawie, które wiążą się z czasem pracy kierowców?

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie potwierdzona potrzeba wprowadzania zmian w przepisach prawa w wymienionym zakresie – Komisja zwraca się do Pana Ministra o przygotowanie odpowiedniego projektu oraz po przyjęciu go przez rząd, o skierowanie go do Sejmu RP”.

Czy do takiej propozycji projektu dezyderatu są uwagi? Pan poseł, bardzo proszę.

Poseł Bogdan Latosiński (PiS):

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, mam jeszcze pytanie dotyczące przedsiębiorców, bo nie rozumiem. Biorąc pod uwagę cały czas, doba trwa 24 godziny, a w systemie wprowadzonym przepisem w grupie kierowców jest równo 20.45 minut i skutki są takie (wiemy wszyscy, jakie skutki są), że dla przedsiębiorców pozostało powyżej tego, co nam prawo stanowi. Chciałbym opinię, czy konstytucja tutaj nie jest łamana w przepisie trzydziestym drugim, równość wobec prawa? Dlaczego grupa kierowców ma mieć normalny, nominalny czas pracy dobowy 24 godziny, 11 godzin, 15 minut, bo tak wyniknie z tego systemu przeliczeniowego. I tak czas pracy kierowcy zaczyna się wtedy, kiedy siada za kierownicą i liczy mu się, zgodnie z rozporządzeniem Unii Europejskiej to, o czym mówiliśmy na posiedzeniu Komisji, 9 godzin 45 minut plus 11 przerwy i wysiada. Problem polega tylko na tym, że we wszystkich innych zawodach pozostałe godziny są godzinami nadliczbowymi, a w grupie kierowców uprzywilejowani są – moim zdaniem – przedsiębiorcy, a pokrzywdzeni pracownicy, bo nagle wprowadza się zapis, że w tej grupie nie ma godzin nadliczbowych. Ja tego nie rozumiem i chciałbym zadać pytanie dotyczące przedsiębiorców? Równie dobrze to pytanie można by skierować odnośnie do innych grup zawodowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Panie pośle, myślę, że nie jest to pytanie skierowane w czyimś interesie czy też na rzecz konkretnej grupy. Pytamy, jakie konsekwencje dla branży przewozowej miałyby proponowana przez autora petycji zmiana, bo – jak rozumiemy – branża przewozowa w polskiej gospodarce odgrywa bardzo dużą rolę. Wiemy, że powoduje to spory w Unii Europejskiej, bo polscy przewoźnicy w znacznym stopniu zagospodarowali europejski rynek przewozów ciężarowych. Myślę, że to też powinien być element analizy.

Mam taką propozycję. Myślę, że rząd przedstawi nam szerokie wyjaśnienie i wtedy, w oparciu o tę odpowiedź będziemy mogli przeprowadzić dyskusję i również podjąć decyzję o ewentualnym podjęciu inicjatywy legislacyjnej. To jest – oczywiście – już wtedy kompetencja Komisji, ale w związku z tym, że materia jest dosyć rozległa, a do tego bez wątpienia wewnętrznie skomplikowana, to my nie mamy takich narzędzi, żeby przeprowadzić tę analizę i sporządzić taki całościowy raport. Stąd występujemy właśnie do rządu, żeby takiej analizy dokonał i wtedy będziemy też wiedzieli, czy być może rząd już przygotowuje odpowiednią regulację, która wychodzi naprzeciw postulatam zawartym w petycji.

Bardzo proszę, pan poseł Maliszewski.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL):

Ja dokładnie w tym samym duchu. O ile dobrze sobie przypominam wypowiedź ministra, który był obecny na posiedzeniu naszej Komisji, to stwierdził, że dobrze byłoby w dyskusji wysłuchać zarówno głosu pracowników, którzy są autorami petycji, jak i pracodawców, na których de facto ta petycja będzie miała oddziaływanie. Nie przesądzajmy, kto ma rację. Warto, żeby stanowisko rząd przestawił i taką analizę.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Bogdan Latosiński (PiS):

Tak, zgadzam się z tym. Chciałbym tylko uświadomić jedną rzecz, że ta grupa kierowców – nie chcę tutaj mieszać, jeśli chodzi o dobowy czas pracy, tygodniowy, dwutygodniowy – najbardziej jest obostrzona i o dziwo, słyszę medialnie, że lekarze i inni mogą dorobić, bo mało zarabiają; ta grupa konkretnie – przez rozporządzenie Unii Europejskiej – nie może dorobić, nie może przekroczyć pewnych granic. I jeszcze przepisy w taki sposób dyskryminują tę grupę, że praca powyżej 8 godzin na dobę przy obecnym zapisie nie liczy się jako godziny nadliczbowe. W tym duchu to mówię.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Mam nadzieję, że to zostanie wyjaśnione w odpowiedzi na naszą petycję. Czy są dalsze uwagi do propozycji naszego dezyderatu? Nie słyszę, a zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie indywidualnego czasu pracy kierowców.

Szanowni państwo, przechodzimy do drugiego dezyderatu, dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zrównania renty socjalnej i świadczenia pielęgnacyjnego. Petycję referował pan poseł Warwas. Nie ma pana pośła?

Szanowni państwo, może przeczytam propozycję naszego dezyderatu? Otóż:

„Komisja do Spraw Petycji na posiedzeniu w dniu 20 października 2016 r. rozpatrzyła petycję w sprawie zrównania wysokości renty socjalnej z wysokością świadczenia pielęgnacyjnego.

Komisja zwróciła uwagę, iż wnioskodawca petycji nieprawidłowo wskazał umiejscowienie regulacji dotyczącej renty socjalnej. Ewentualne zmiany w tym zakresie nie powinny zostać zawarte w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale z ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej. Tym niemniej Komisja podjęła decyzję o skierowaniu dezyderatu do pani premier z uwagi na istotę samej problematyki.

W ostatnich latach znacząco podniesiona została kwota świadczenia pielęgnacyjnego w stosunku do wielu innych świadczeń, w tym renty socjalnej (obecna wysokość renty socjalnej to 741,35 zł zaś wysokość świadczenia pielęgnacyjnego to 1300 zł). Komisja

mając świadomość różnego charakteru obu świadczeń dostrzega jednak problem zróżnicowania osób niepełnosprawnych ze względu na tytuł, z którego pobierają świadczenia, pomimo podobnego celu społecznego. Zdając sobie sprawę, że realizacja postulowanej przez wnioskodawcę petycji zmiany wiązałaby się ze znacznymi kosztami dla budżetu państwa Komisja dostrzega konieczność akceptacji takich rozwiązań ze strony całego rządu.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane kwestie oraz projektowane zmiany w waloryzacji świadczeń (w tym minimalnej emerytury) Komisja prosi o odpowiedź na następujące pytania.

Czy rozważana jest zmiana procentowego wskaźnika renty socjalnej (84%) w stosunku do minimalnej emerytury?

Jaka będzie szacunkowa wysokość świadczenia pielęgnacyjnego w 2017 r. (w związku z jego powiązaniem ze wzrostem minimalnej emerytury)? Jak zmieni się w związku z tym relacja renty socjalnej i świadczenia pielęgnacyjnego?

Czy planowana jest jakakolwiek zmiana relacji renty socjalnej do innych świadczeń spoza systemu ubezpieczeniowego? Czy jest uzasadnienie dla takich zmian?

Jaki byłby hipotetyczny koszt postulowanego w petycji zrównania świadczenia pielęgnacyjnego i renty socjalnej?

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie stwierdzona potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach prawa w wymienionym zakresie – Komisja zwraca się do Pani Premier o przygotowanie odpowiedniego projektu ustawy i skierowanie go do Sejmu RP”.

Czy do takiej propozycji naszego dezyderatu są uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zrównania renty socjalnej i świadczenia pielęgnacyjnego.

Szanowni państwo, w punkcie trzecim mamy projekt dezyderatu Komisji do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w ustawie o języku migowym i innych środkach komunikowania się. Referentem petycji w tej sprawie był pan poseł Jacek Świat. Czy zechciałby pan poseł w sprawie projektu naszego dezyderatu przedstawić stanowisko? Bardzo proszę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, dezyderat skonstruowany jest tak jak sugerowaliśmy podczas omawiania petycji, czyli przede wszystkim w sposób syntetyczny referuje siedem głównych wniosków – problemów, na które zwracali uwagę wnioskodawcy i podkreśla konieczność przeglądu ustawy o języku migowym, która ma już 5 lat i takiego przeglądu wymaga. Co do zawartości dezyderatu nie mam wątpliwości. Mam natomiast parę wątpliwości językowych. Nie wiem, czy przedstawiać?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Oczywiście, że tak.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Chciałbym wprowadzić drobne korekty. Nie wiem, jaki byłby tryb. Nie jest to sprawa bardzo istotna, ale trochę wyczyściłaby tekst.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Bardzo proszę, Myślę, że będzie akceptacja Komisji. Wtedy będziemy mieli w poprawionej formie i to na pewno dobrze służy sprawie.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Nie wiem, w jakim trybie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Proszę powiedzieć, gdzie i jakie proponuje pan zmiany.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Akapit po wyliczeniach. Jest passus następujący: „Komisja do Spraw Petycji dostrzega problemy związane z możliwością wprowadzenia wszystkich postulatów zawartych

w petycji – np. usunięcia z ustawy regulacji dotyczących SJM kosztem PJM, w ocenie Komisji”. Można wykreślić „w ocenie Komisji”.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

To jest oczywiste.

Poseł Jacek Świat (PiS):

W przedostatnim akapicie potraktowałbym jako wyliczenie: „takie problemy jak: niedostosowanie systemu edukacji i sposobu nauczania języka migowego, (skreślić »a także«) niewystarczające wspieranie osób niesłyszących w urzędach, (skreślić »oraz«) prowadzenie rejestru tłumaczy, (nie w nawiasie, tylko jako osobny element wyliczenia) przebieg egzaminów państwowych, np. na prawo jazdy – i tu w nawiasie – (sposób komunikowania się ze zdającymi oraz pokrywania kosztów tej komunikacji). To by wyczyściło tekst.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Przeczytam teraz dezyderat z tymi poprawkami zaproponowanymi przez pana posła Jacka Świata.

„Dezyderat Komisji do Spraw Petycji do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w ustawie o języku migowym i innych środkach komunikowania się.

Komisja do Spraw Petycji na posiedzeniu w dniu 19 października 2016 r. rozpatrzyła petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się.

Przedmiotem petycji jest wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się uzasadnione tym, że nie jest ona zadowolająca dla środowiska osób głuchych oraz niewystarczająca z punktu widzenia zagwarantowania osobom głuchym realizacji praw określonych w Konstytucji RP. Wnoszący petycję żądają rezygnacji z części przepisów oraz uzupełnienia ustawy o regulacje dotyczące nieobjętych nią zagadnień: po pierwsze, zaproponowano, by wykreślić z wyżej wymienionej ustawy zapis o systemie językowo-migowym (SJM), gdyż to nie jest język naturalny a subkod polszczyzny pisanej oparty na gramatyce języka polskiego, niezrozumiały dla większości osób głuchych, zaś naturalnym i rodzimym językiem głuchych jest Polski Język Migowy (PJM); posiada on własną strukturę gramatyczną, tradycję i historię; po drugie, uregulowanie szczególnego prawnego statusu PJM – tak, aby był on językiem urzędowym, jak i prawnie uznanym za język społeczności głuchych; po trzecie, uzupełnienie ustawy o problematykę edukacyjną, w szczególności chodzi o nadanie odpowiedniego statusu PJM w szkolnictwie dla dzieci i młodzieży głuchej; po czwarte, rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do zapewnienia osobie głuchej tłumacza poprzez rozszerzenie definicji legalnej organu administracji publicznej oraz jednoznaczne wskazanie w ustawie m.in. Wojewódzkich Ośrodków Ruchu Drogowego jako podmiotów zapewniających możliwość bezpłatnego skorzystania w trakcie egzaminów na prawo jazdy z tłumacza języka migowego; po piąte, umożliwienie osobie głuchej skorzystanie z tłumacza w każdej chwili, nie zaś po zgłoszeniu z trzydniowym wyprzedzeniem, czyli zmiana art. 12 ust. 1; po szóste, zmiana rozdziału 3 ustawy dotyczącego Rejestru Tłumaczy poprzez określenie trybu naboru i konkursów na tłumaczy, ponieważ obecnie są to często osoby nieznające w wystarczającym stopniu języka migowego; po siódme, zmianę przepisów rozdziału »Polska Rada Języka Migowego« tak, aby w skład Rady wchodziły wyłącznie osoby głuche z organizacji pozarządowych i instytucji naukowych zrzeszających osoby głuche – należy w ustawie określić kryteria naboru i konkursów do Polskiej Rady, na stanowisko przewodniczącego Rady i członków Rady, zawierające wymogi wiedzy, doświadczenia, kwalifikacji i predyspozycji do pełnienia funkcji w PRJM. Przewodniczącym i członkami Rady powinny być osoby głuche.

Komisja do Spraw Petycji dostrzega problemy związane z możliwością wprowadzenia wszystkich postulatów zawartych w petycji – np. usunięcia z ustawy regulacji dotyczących SJM kosztem PJM. Petycja zawiera wskazanie wielu obszarów, w których należałoby podjąć szczegółową analizę, a następnie zaproponować konkretne rozwiązania legislacyjne. Część propozycji wymaga współpracy i koordynacji kilku ministerstw, a także konsultacji społecznych.

Komisja za zasadniczą motywację autora petycji uważa konieczność analizy funkcjonowania ustawy o języku migowym i zakresu jej ewentualnej nowelizacji. Jest to tym bardziej konieczne z uwagi na fakt, że obowiązująca ustawa została uchwalona pięć lat temu i właściwe byłoby dokonanie jej dokładnego przeglądu. Mając przekonanie, że najlepszym podmiotem do wykonania tego zadania jest rząd, a także z uwagi, że omawiana problematyka dotyczy kilku ministerstw, Komisja do Spraw Petycji postanowiła skierować niniejszy dezyderat na ręce Pani Premier.

Komisja zwraca uwagę, że działania rządu w zakresie przygotowania stosownej nowelizacji powinny objąć m.in. takie problemy jak: po pierwsze, niedostosowanie systemu edukacji i sposobu nauczania języka migowego; po drugie, niewystarczające wspieranie osób niesłyszących w urzędach; po trzecie, prowadzenie rejestru tłumaczy; po czwarte, przebieg egzaminów państwowych, np. na prawo jazdy (sposób komunikowania się ze zdającymi oraz pokrywania kosztów tej komunikacji).

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie potwierdzona potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach prawa w wymienionym zakresie – Komisja zwraca się do Pani Premier o przygotowanie odpowiedniego projektu oraz skierowanie go do Sejmu RP”.

Czy do takiej propozycji dezyderatu mają państwo uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w ustawie o języku migowym i innych środkach komunikowania się, uwzględniając poprawki zgłoszone przez pana posła Jacka Świata.

Proszę państwa, punkt czwarty, czyli projekt dezyderatu Komisji do Spraw Petycji do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości podniesienia wysokości wcześniejszych emerytur z tytułu sprawowania opieki nad osobą – dzieckiem niepełnosprawnym w stopniu znacznym. Tę petycję referował pan poseł Adam Ołdakowski. Bardzo proszę pana posła o stanowisko do projektu naszego dezyderatu.

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Muszę powiedzieć, że to, co zakładaliśmy, jest ujęte w tym dezyderacie. Szkoda tylko, że ta grupa – tak może nieliczna – rodziców, którzy otrzymali emerytury ze względu na niepełnosprawne dzieci w stopniu znacznym, nie została wcześniej zauważona, chociaż podjęta była próba w 2015. W 2014 r., kiedy zasiłek pielęgnacyjny był przyznawany w wysokości 1300 zł, jakby nie zauważano tej grupy. Wiem, że wtedy te osoby protestowały, zresztą pisały o tym w petycji. Później żałowały, że wtedy ten wyższy zasiłek pielęgnacyjny dostały nawet te osoby, które w ogóle nie podjęły pracy, bo urodziły dziecko niepełnosprawne w znacznym stopniu. I chociaż najniższa emerytura zostanie podniesiona od marca, będzie wynosiła 1 tys. zł, to zasiłek pielęgnacyjny od nowego roku będzie wynosił nie 1300 zł tylko 1400 zł. Nadal te osoby będą poszkodowane. Myślę, że tu jest wszystko ujęte to, czego oczekiwaliśmy. Są uwagi dla pani premier, dla rządu, że ta grupa jest jakoś tak niesprawiedliwie traktowana. Myślę, że to wszystko jest ujęte, projekt idzie w dobrym kierunku.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Akceptuje pan poseł, tak?

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Tak, akceptuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Szanowni państwo, zatem dla porządku, przeczytam projekt dezyderatu.

„Dezyderat Komisji do Spraw Petycji do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości podniesienia wysokości wcześniejszych emerytur z tytułu sprawowania opieki nad osobą – dzieckiem niepełnosprawnym w stopniu znacznym.

Komisja do Spraw Petycji na posiedzeniu w dniu 19 października 2016 r. rozpatrzyła petycję w sprawie możliwości podniesienia wysokości wcześniejszych emerytur z tytułu sprawowania opieki nad osobą – dzieckiem niepełnosprawnym w stopniu znacznym.

Podmiot wnoszący petycję zwrócił uwagę, że rodzice, którzy nabyli wcześniejszą emeryturę z tytułu opieki nad niepełnosprawnymi dziećmi są w gorszej sytuacji niż rodzice, którym przysługuje świadczenie pielęgnacyjne. Pobierają oni bowiem niższe emerytury

niż świadczenie pielęgnacyjne, które w ostatnim czasie wzrosło do 1300 zł. Dotyczy to osób, które nabyły świadczenie na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekującymi się dziećmi wymagającymi stałej opieki. Osoby te nabyły prawo do emerytury nim zaczęły obowiązywać świadczenia pielęgnacyjne.

Komisja do Spraw Petycji dostrzegając ten problem zwraca uwagę, że ustawodawca wykluczył możliwość nabycia świadczenia pielęgnacyjnego przez osoby, które mają ustalone prawo do emerytury.

W VII kadencji Sejmu zaprojektowano rozwiązania łagodzące te dysproporcje, jednak z uwagi na zakończenie kadencji prace nad nimi nie zostały dokończono. W wypracowanym projekcie ustawy zakładano wypłatę świadczenia pielęgnacyjnego w wysokości różnicy pomiędzy kwotą świadczenia pielęgnacyjnego a kwotą pobieranej emerytury lub renty.

Zdaniem Komisji do Spraw Petycji postulat wskazany w petycji ma duże znaczenie dla zabezpieczenia bytu materialnego opiekunów osób niepełnosprawnych. Kierując niniejszy dezyderat Komisja wychodzi z założenia, że uzasadnione jest zniwelowanie istniejących różnic w zakresie świadczeń przysługujących osobom w analogicznej sytuacji – osób opiekujących się niepełnosprawnymi.

Komisja zwraca się o wnikliwą analizę opisanego problemu oraz odpowiedź na następujące pytania: po pierwsze, czy rząd dostrzega zasygnalizowany problem; po drugie, czy rozważane jest dokonanie zmian w zakresie możliwości nabycia części świadczenia pielęgnacyjnego i jednoczesnego pobierania świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych; po trzecie, jaki byłby szacunkowy koszt rozwiązań postulowanych w petycji; czy ewentualne zmiany obejmą tylko emerytów, którzy nabyli świadczenie na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki?

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie potwierdzona potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach prawa w wymienionym zakresie – Komisja zwraca się do Pani Premier o przygotowanie odpowiedniego projektu oraz skierowanie go do Sejmu RP”.

Czy do takiej propozycji dezyderatu są uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości podniesienia wysokości wcześniejszych emerytur z tytułu sprawowania opieki nad osobą – dzieckiem niepełnosprawnym w stopniu znacznym.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia.

Szanowni państwo, mamy nowe petycje, które wpłynęły w ostatnim czasie. Prosimy o podejmowanie się funkcji referenta, żebyśmy mogli im nadać właściwy bieg.

Może poproszę sekretarza Komisji o informację o liczbie tych petycji i gdzie one są dostępne tak, żebyśmy się mogli wszyscy z nimi zapoznać i zdecydować o podjęciu się funkcji referenta. Bardzo proszę, pan sekretarz Kamil Micał.

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Panie przewodniczący, w zeszłym tygodniu zostały wysłane na skrzynkę mejlową do wszystkich posłów petycje, które nie posiadają jeszcze referenta. W dniu dzisiejszym sporo osób zgłosiło akces do zreferowania niektórych z petycji. W tym momencie zostanie nam około 14 petycji, które nie będą posiadały przypisanego posła referenta, więc rozumiem, że tutaj zgodnie z decyzją, która została podjęta w trakcie jednego z posiedzeń prezydium, w kolejności alfabetycznej sekretariat ma wyznaczyć posła referenta.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Tak, zwracam się z prośbą o podjęcie się funkcji posła referenta. Bardzo o to proszę. Ale, gdybyście państwo mogli przejrzeć te petycje, bo to pewnie najlepiej podejmować się w sprawach, w których mamy większe rozeznanie, większą wiedzę i przez to większą swobodę poruszania się. Dlatego bardzo gorąco o to proszę, przy czym sprawa jest pilna, tak że myślę, że do końca tego tygodnia będziemy jeszcze swobodnie, a potem, jeżeli będzie nam brakowało referentów, to będziemy prosić w kolejności alfabetycznej kolejnych posłów z Komisji. Dobrze? Tak się zatem umawiamy.

Na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia. Dziękuję państwu bardzo.

Zamykam posiedzenie Komisji.